

Въ мирно врѣме числото на работниците въ тѣзи складове, кждѣто се прѣрежда тютюнъ листъ по листъ, за да стане удобенъ за изнасяне въ странство, възлиза на повече отъ осемъ хиляди. Ето защо ксантийци иматъ добъръ поминъкъ, но затова пъкъ живота тукъ е винаги по-скжпъ отколкото другадѣ изъ България, понеже всичко потрѣбно за храна и облекло се очаква отъ вѣнъ. Високата цѣна, която се дава за ксантийския тютюнъ, накарала е земедѣлците въ околията да обработватъ повече или даже само тютюнъ.

Ксанти има богатъ изгледъ и хубава околностъ. Надъ града — по височинитѣ се издигатъ три монастиря, отъ които се открива чудна гледка; вижда се цѣлото Ксантийско поле, Бѣло море, Тасосъ и други острови. Тази хубава гледка, сънчестата околностъ на монастирите, бистрата имъ студена вода привличатъ всѣко лѣто много сѣмейства, които прѣкарватъ тукъ по 2—3 мѣсeca.

Ксанти е старъ български градъ. Въ околността му сѫ запазени развалини отъ кулитѣ на прочутия войвда Момчилъ, по името на когото е наречена и юнашката градина „Момчилъ юнакъ“ Градината е доста голѣма и има всички удобства за упражнения и игри на юнаците.

ПОСЛОВИЦИ:

Красива кокошка, малко яйца носи.

Добра рѣчъ отива надалечъ, а лошата — още по-далечъ.

Градъ града не бие, но тежко му когото удари.

Два лешника на единъ орѣхъ надвишватъ.

Хората умъ даватъ, а хлѣбъ — не.

Ако е царь, двѣ глави не носи.

Който отказва малкото, той нѣма да види много.

Запазвай стотинката, за да видишъ левътъ.

Купеното безъ потрѣба, продава и що трѣба.